ÜSAVAT
N 1000 12-13 mart 2000

Sabir Rüstəmxanlı

Fərman KƏRİMZADƏ - 63

Salam, Fərman!

Bir memuarın prologu

Mart ayının 3-də körkəmli jazıçımız Fərman Kərimzadənin doğum günüdür. Jaşaca 63 jaşını olacaqdı.

Bu boğda qəzetləri, radiosu, televizisiyası, sıjıacı partiyaları, institutları təşkilatları, jazıçı və kinematoqraf birlikləri olan ölkədə bütün ömrünü ədəbiyyatımızın, mətbuatımızın, kino sənətimizin inkişafına, kəlişməsinə sərf etmiş jazıçı, sənətçi, rəssam, publisist Fərman Kərimzadənin anadan olmasının 60 illiyi də səssiz-səmirsiz keçib ketdi, doğum günləri də həmkarlarının və dostlarının heç biri tərəfindən xatırlanmadı.

Fərman Qarabağ şəhidlərinin sırasında da jada düşmüş. Nəlbəki o, qeydsiz-şərtsiz, birbaşa şəhid sajılmalıydı. Çünki həmin hadisələr başlanandan Fərman yeşil parçalana-parçalana meydanda, jolda-nizdə, Qarabağda, Ermənistandan köçürülən goçunu-əqrəbasının hajında, onların arasındajdı. Nəmərd əvəl də elə qaçınılaların dərdi kimi hağrılady onu, fəmilələrinin kəra-kərə, fərjlədiqlərinə dinləjə-dinləjə onların qollarının arasına jıxılıb. Nəxmən dejil qulla jarası olsun! Kim dejir ki, jalnış düşmən qulləsinə tuş olandıqı şəhid?! Ermənistan-Azərbaijan savaşlarının, ermənilərin torpaq iddialarıq ilə başlanan bütün mənaqinin və mühəribələrin vəbə xətləri onun ürəkdən kevirdi və düşmənin zəhərli qulləələri, mudhiş bir qıtlaqqırğınan jorğunan səz, kitab, xəritə, radio bombalarıq kəra-qündə onun ürəjinə təkqulrdu.

Bütün Azərbaijanı, türk dünjasını düşünən, onu bütöv kərən, bütöv sevən Fərman Kərimzadə bəlkəvilləjə və bəlkqvvləjə çüşmandı. Bizim dostluqqlusjun eşiqləndə pyh və əgidə jaxınlıqlıq dajanıqdı. O, Jardımlıjla, mənim ata ovalıqla hansı qardaşlıq duğruçu ilə kedirdisə, mən də Bedini, Zənkibasarı o duğruçla kəzirdim. Bu kün araja atılımlıqı ajrı-seçkiliklərin kərsə Fərmanın yrəji ikinni dəfə partlajardı.

Şair-journalist dostum Azər Abdullanı "Oğuz eli" qəzetinə əlavə kimi ajrı-ajrı ədəbi şəxsiijətlərimiz hağrında "Jazıçılıq" adlı xüsusi burахılışı çap edir. Rəhmətlik Yusif Səmədoğlu, Cabir Əhmədlijə, Anara, Vaqif Səmədoğlu, mənə hərc olunmuş saljarıqlıq xatırlajırsan. Sonunycu Zolimxan Jarğubun 50 illiijı mynasibətə ilə burахılıb.

Qəzet-kitab nəşrinin vətinlaşdıqı vaxtda Azərin bu işin nə üçün ələ qərdijinq jaxşı bilirəm. Bir müddət əvəl Azər Abdulla xüsusi burахılışın nəəbəti sajınq Fərman Kərimzadəjə hərc etmək arzusunu bildirdi; material toplamaq asanqı, amma əvəsait joxdur; Azər jağa saldq ki, filan rajonun ırfra bağıçısı Fərman ilə dost olub, çörək kəsiblər, bəlkə xəhiş edəsən məni qəbul eləsin, ja də elə eşən de, çoj həmin nəmrənin xərçvini çəksin, jazısı-xatirəsi olsa ony da verərik.

Mənim yvn kimdən, nə isə xəbiş eləmək qədər əşəblə iş joxdur; əş imkanım olsa, qətijjən deməzdim; amma Fərmanın xətrinə xüsusi olaraq həmin adamın qohluna ketdim, xəhişimi eşidən kimi başladı: "Rəhmətlik Fərmanı yox istərdim, kəzəl insan, bəjiy jazıçı idi, amma vallah, heç prezidentin xətrabaslıqnın əə Prezident Aparatından kələn kitabların nulıny vatdıqı ədəjə bilmirik; eləj bir yəndan kitabdı, şəkildi, bustdu... kəlıp. Fikirləşməlirlər, ıvrə başqılıqlıqlıql